

протести також стали глобальним явищем, протести відбуваються на кожному континенті[2].

Список використаних джерел

1. Філіпенко А.С./Глобальні форми економічного розвитку: історія і сучасність. 2007. 670с.
2. Соколенко С.И./ Глобальные рынки XXI века: перспективы Украины: Логос, 1998.-568с. 3.
3. Лук'яненко Д.Г./Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: монографія. К.: КНЕУ, 2001 538с
4. 9. Глобалізація // Економічна енциклопедія. Т. 1. К.: Академія, 2000. С. 264-265

Науковий керівник: Табацкова Г.В., кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК

Куліш М.М., магістр

Миколаївський національний аграрний університет

На сьогодні існує багато дискусій на досить актуальну тему вигод та втрат, від такого феномену як глобалізація. Однак, сучасний стан розвитку цього процесу показує людству нові виклики з якими потрібно рахуватися, а не лише давати свою оцінку – добре або погано. Глобалізація є невідворотнім процесом, який вимагає системних змін як в організаційному, також і в психологічному плані [1]. Дане питання є настільки широким, що ним переймалась значна кількість як і науковців, так і державних діячів. Великий внесок в дослідження цього питання зробили співробітники Міжнародних 2 організацій (ООН, МВФ, Група світового банку тощо). Серед вітчизняних науковців ґрунтовним дослідженням цього питання займаються Ю.Н. Пахомов, О.М. Мозговий, В.М. Лукашевич, О.В. Плотніков, А.С. Філіпенко, Ю.Г. Козак та інші. Серед іноземних – Дж. Стігліц, А. Краай, У.Т. Андерсон, К.Аннан, Дж. Норберк та інші [2].

Глобалізація не є новим явищем, однак на сучасному етапі вона набула якісно нової форми та надзвичайно широкого розмаху. Проте, варто зазначити, що глобалізація може породжувати, в залежності від готовності та усвідомленості певної громади сучасного етапу еволюції, різні наслідки. Глобалізація – це загальний процес, в межах якого відбуваються окремі глобалізаційні напрямки, тобто, відбувається об'єднання, злиття, споріднення і економічних, і політичних, і соціальних, і правових, і екологічних, і військових та інших систем різних країн із створенням єдиного глобалізованого простору з стандартизованими та універсалізованими правилами поведінки. З вищезазначеного видно, що глобалізація сприяє розвитку країни, оскільки відкриває перед її населенням рівні можливості доступу до великих об'ємів інформації та знань; відбувається більш вільне перетікання інновацій та технологій, також, відбувається обмін кваліфікаційними здібностями внаслідок співпраці над спільними проектами тощо [3].

Глобалізація, для «здорового» її протікання, потребує інституціональних змін від країн, що поступово стають глобалізованими. Але, глобалізація потребує інституціональних змін не заради змін, а для побудови ефективної інфраструктури з достатньо високим ступенем формалізованості суспільних відносин для успішної адаптації до умов постіндустріального глобального господарства.

Список використаних джерел

1. Філіпенко А.С. / Глобальні форми економічного розвитку: історія і сучасність. 2017.
2. Соколенко С.І. / Глобальні ринки ХХІ віку: перспективи України: Логос, 1998.
3. Козак Ю.Г. / Світова економіка: навч. посібн. / За ред. Ю.Г. Козака, В.В. Ковалевського, Н.С. Логвінової – К.: центр літератури, 2020.

Науковий керівник: Табацкова Г.В., кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств